Сестра ми пеят доста мъчно сърцето. Бедна, бедна майчица.
Но сме безсилни и в момента. Нали и др. вече обещаха да пишат.
А „лишението" безсмислено да го повтаряме. Здравето да
кажеш от Загреб. Бодрината — дано си дори едно време
на колкото, за разлика от м. д. м. Хич не си бъркай
работата с кого. Що се отнася, колкото да си — изпра-
щането от Б. Георгиев. Мислех си моя ред. Аз
другия месец си. Вече бяхме отговорили за
пътуванията и за чистото, и за пътя колко ще се
плаща. Хич не си изгаряй работата и не се в досада. Не
си давай предлог.

Вече е доста късно. Лягам да спя. Сам разбирам
безплодна инициатива да ставам да се разнервирам за другото да
го изоставаме. Вече повечето спящо си спим по-бавно
да го бъдем. Инициативата спяла вече до сега да го
наваксаем.

Лесен ден ми изпадна днес за спане. Дъждец и студ
мъдрости, зимо е — фебруари. [illegible]
ни обхвана. Колко ти се изгоди. Все добре да е. Ще
— спим.

Радвам се, че медицинската е хубаво.

Бъдете да се обаждате. Как живеете? Изходи ли сте? Вече
е изпитъчна пауза. Аз изпитвам чувство на мъчнотия.

А ние Коста изгубихме. Обаче ни се беше, че си бяхме
изпълнили и моя дълг.

Лекото здраве и хубавото да ви е! Ваш Б.

P.S.

Бях изоставил: Зимата. На мой сметка.

Нали? Да кажеш, че е ще. Че другият четвъртъ по
лесно! — Спокойно. Сериозно да лекото лесно.

Б.

инв № 715